

Cloretilo: des de la seua aplicació clínica fins als seus riscos com a droga recreativa

El cloretilo, també conegut com a clorur d'etil (C_2H_5Cl), és un compost químic desenrotllat i comercialitzat per a ser utilitzat en la clínica com a anestèsic general i, més recentment, com a anestèsic local d'aplicació tòpica. També es comercialitza en forma d'esprai per a la seua administració local dèrmica, la qual cosa provoca una ràpida evaporació sobre la pell que induïx una sensació de fred intens, adormint les terminacions nervioses superficials. Esta tècnica de "crioanestesia" és comuna en intervencions esportives, xicotetes, extraccions i alleujament temporal del dolor.

Des del punt de vista farmacològic, el cloretilo actua com a depressor del sistema nerviós central. El seu liposolubilitat li permet travessar ràpidament la barrera hematoencefàlica quan s'inhala, generant efectes com a desinhibició, eufòria, vertigen i al·lucinacions. Estos mateixos efectes, buscats de manera intencional en contextos no sanitaris, són la base del seu abús com a droga inhalant (Pothiwala et al., 2021); precisament el seu perfil farmacològic, que inclou una ràpida absorció i efectes psicoactius d'inici immediat, ha propiciat el seu ús il·lícit, particularment en contextos recreatius (Young et al., 2023).

El consum recreatiu de cloretilo, ja siga de manera ocasional o crònic, comporta múltiples riscos. A nivell neurològic, la inhalació freqüent pot produir dany cerebral irreversible, alteracions cognitives, pèrdua de memòria, trastorns del moviment i quadres psicòtics. Els efectes cardiovasculars inclouen arrítmies, hipertensió i, en casos extrems, parada cardíaca sobtada a causa de la sensibilització del miocardi a dopamina, noradrenalina i epinefrina principalment (Hager et al., 2021). A més, els efectes sobre el sistema respiratori, pot provocar depressió respiratòria i asfíxia, especialment si s'inhala en espais tancats o combinant amb altres substàncies depressores com, per exemple, haver consumit prèviament alcohol. També s'han documentat casos de toxicitat hepàtica i renal amb el seu ús prolongat. En l'àmbit psicològic, el consum repetit està associat a dependència, quadres d'ansietat i depressió, i deterioració de la funcionalitat social i laboral (Senussi & Chalise, 2015; Tan et al., 2025).

Casos clínics recents il·lustren la gravetat de l'abús de cloretilo. com el cas d'un home de 53 anys que inhalava cloretilo fins a tres vegades per setmana durant més de dos dècades. El pacient va desenvolupar símptomes neurològics severos, incloent-hi trastorns cognitius persistents. Esta exposició crònica evidencia que fins i tot una substància inicialment legal i d'ús mèdic pot esdevindre en una font de deterioració neurològica severa quan s'empra de manera inapropiada (Hager et al., 2021).

Actualment, entre jòvens s'ha detectat una tendència a l'alça d'inhalat espris musculars amb cloretilo (Pothawala et al., 2021). En concret, a Espanya, esta substància ha emergit com una droga d'abús, especialment en jòvens de 18 a 25 anys, donada la seua accessibilitat, sota cost i efectes eufòrics. Les autoritats sanitàries, com el Col·legi Oficial de Farmacèutics de Madrid i l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris, han alertat sobre l'augment del seu ús indegut i els riscos associats, que inclouen danys

neurològics i cardiovasculars (Rafael Areñas, 2024). Malgrat els advertiments, el seu fàcil accés i sota cost han facilitat la seua proliferació en entorns com a botellons i festes clandestines, generant preocupació entre els professionals de la salut (Sánchez-Martín, 2024).

La percepció errònia de què es tracta d'una substància “inofensiva” pel seu ús clínic contribuïx al seu consum sense consciència dels riscos. A més, el seu baix cost i la facilitat amb la qual es pot ocultar el seu ús fan que siga especialment atractiu entre adolescents. La resposta a este fenomen ha de ser multidimensional. En primer lloc, s'ha plantejat la necessitat de regular la seua venda, exigint recepta mèdica o limitant els canals de distribució. El control de l'accés, especialment en punts de venda automatitzats o en línia, és essencial per a reduir la disponibilitat a menors i consumidors no mèdics (Rafael Areñas, 2024).

Referències bibliogràfiques:

Hager, L., Kamp, F., Proebstl, L., Behle, N., Pogarell, O., & Koller, G. (2021). Inhalant Abuse of Ethyl Chloride Spray: A Case Report. *Fortschritte Der Neurologie-Psychiatrie*, 89(7-08), 382-384. <https://doi.org/10.1055/a-1483-9865>

Pothiawala, S., Yong, C. K., & Charles, R. (2021). Inhaling muscle spray: A rising trend of abuse. *World Journal of Critical Care Medicine*, 10(3), 43-46. <https://doi.org/10.5492/wjccm.v10.i3.43>

Rafael Areñas. (2024). *Los riesgos del cloreto*. Colegio Oficial de Farmacéuticos de Madrid. <https://www.cofm.eshttps://www.cofm.es/es/blog/los-riesgos-del-cloreto/>

Sánchez-Martín, Á. (2024, septiembre 25). *El Cloreto: Vuelve la droga farmacéutica que se consume sin receta y coloca rápido*. El País. <https://elpais.com/espana/madrid/2024-09-25/el-cloreto-vuelve-la-droga-farmaceutica-que-se-consume-sin-receta-y-coloca-rapido.html>

Senussi, M. H., & Chalise, S. (2015). Acute reversible neurologic deficits due to ethyl chloride sniffing: A case report and review of literature. *American Journal of Therapeutics*, 22(2), e40-42. <https://doi.org/10.1097/MJT.0b013e3182a32dba>

Tan, Y.-J., Khoo, S. Q. X., & Tan, Y. (2025). Ethyl chloride poisoning from inhalational misuse: Clinical features and outcomes. *Clinical Toxicology (Philadelphia, Pa.)*, 63(1), 50-56. <https://doi.org/10.1080/15563650.2024.2424460>

Young, R., Carter, C., Cardinali, S., Khan, Z., Bennett, K., Jarosz, A., Sobecki, J., Sharma, R., & Martin, R. (2023). Recognizing Ethyl Chloride Neurotoxicity: Inhalant Abuse Hidden in Plain Sight. *Cureus*, 15(4), e37795. <https://doi.org/10.7759/cureus.37795>